

Сучасні методики рейтингування банківських депозитів: теорія і практика, особливості та перспективи (частина 2)

У статті акцентовано увагу на важливості ресурсної насиченості банківської установи, від якої значною мірою залежить спроможність банківської системи здійснювати свою діяльність, її місце і роль у процесах економічних перетворень. Проаналізовано сутність рейтингів та їх значення у банківській діяльності. Доведено, що використання об'єктивних, неупереджених банківських рейтингів є запорукою відновлення довіри до банківського сектору України та додаткового залучення депозитних ресурсів. Розглянуто вітчизняний та зарубіжний досвід складання рейтингів банківських депозитів, визначені переваги та недоліки основних методик рейтингування. Запропоновано використання скорингового методу та системи оцінки іміджевого рейтингу надійності банку.

Ключові слова: банк, рейтинг, депозит, метод, надійність, ресурси, стабільність, імідж, довіра.

Не викликає сумніву той факт, що шляхом рейтингових оцінок досягається транспарентність фінансового ринку для його учасників. Але питання транспарентного характеру фінансового ринку в Україні передбачають лише своєчасну публікацію в повному обсязі затверджених річних звітів комерційних банків, проміжної квартальної звітності та основного офіційного документу, який щорічно розробляється НБУ «Основні засади грошово-кредитної політики». Звісно, що ця статистика дає далеко не повну картину фінансового стану і рейтингу надійності банківських установ. Представники НБУ говорять, що в банківському законодавстві України немає поняття «надійність банку». У зв'язку з чим під даним терміном головний регулятор має на увазі здатність банку виконувати взяті на себе зобов'язання перед клієнтами і кредиторами, тобто його платоспроможність. За рекомендаціями НБУ, оцінити платоспроможність клієнти банку можуть, виходячи з його фінансових показників, складу правління та акціонерів. Всю цю інформацію банківські інститути зобов'язані публікувати у відкритих джерелах, якщо цих даних немає на сайті банку, їх можна подивитися на сайті НБУ. Крім того, згідно ст. 6 Закону «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» при підписанні договору про подання фінансових послуг (у нашому випадку – оформленні депозиту), представники банку зобов'язані надати клієнту на першу вимогу баланс чи довідку про фінансовий стан, підтвержену аудитором [1]. Таким чином, існуючі недоробки державної рейтингової системи, її протиріччя а подекуди і заангажованість рейтингів обтяжені крім усього іншого закритістю використовуваних методик для широкого загалу. Все це дає автору об'єктивні підстави погодитися з українськими вченими А. Сомиком, В. Міщенко та І. Шумило, які стверджують, що базові транспарентні документи грошово-кредитної

Панасенко Ганна Олександрівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів Макіївського економіко-гуманітарного інституту; завідувача відділенням філіалу ПАТ «Промінвестбанк» у м. Макіївка.

© Г. О. Панасенко, 2012

політики, включаючи і не публічні результати оцінки НБУ комерційних банків за рейтинговою методикою системи CAMELS, направлені на досягнення всього однієї мети – забезпеченню стабільності грошової одиниці України [2].

Оцінивши ситуацію з державною рейтинговою системою, більш детально розглянемо недержавні рейтинги в Україні.

Як свідчить вже згадуване раніше «Дослідження відносини вкладників (фізичних осіб) до рейтингів надійності банківських депозитів/вкладів» незалежні рейтингові агентства користуються найбільшим кредитом довіри респондентів як рейтингові організації з точки зору надійності для депозитів/вкладів (21% опитаних в першу чергу, довіряли б оцінці саме незалежних рейтингових агентств). Навіть такий впливовий (і неконтрольований) канал комунікації як «оцінка знайомих» користується пріоритетною довірою у меншого числа вкладників (18%). Національному банку України, як джерелу інформації про надійність банків для розміщення коштів фізичних осіб довіряли б, перш за все, 13%, а оцінці Асоціації українських банків (АУБ) – 9%. Взагалі б не довіряли ні однієї оцінці і поклалися б тільки на власну думку/досвід 14% респондентів. 25% опитаних українців вагалися з вибором джерела інформації, що заслуговує найбільшої довіри при виборі банку, якому можна «позичити» свої гроші [3].

Серед найбільш відомих рейтингових агентств України є «Кредит-рейтинг», «Сінс Україна», Агентство фондового ринку, Українське агентство фінансового розвитку.

Рейтингове агентство «Кредит-рейтинг» стало одним з новаторів, що започаткували застосування рейтингових оцінок надійності депозитних вкладів. Рейтинг надійності вкладу присвоюється банку за спеціально розробленою агентством шкалою та характеризує рівень відносної надійності депозиту в цьому банку порівняно з вкладами в інші українські банки. Практичним використанням запропонованої агентством методики в період розгортання фінансової кризи скористувалися лише 75 комерційних банків, проте дали згоду на оприлюднення даної інформації лише 18 [4]. На сьогоднішній день для публічного уявлення результатів рейтингування за критерієм надійності депозитних вкладів на сайті агентства розміщена топ-інформація всього 20 банків, що надали свою згоду із 195 офіційно зареєстрованих станом на 01.12.2010 р. [5]. Перевагою аналізованої методики є не тільки обрані критерії, можливість періодичного оновлення інформації, але й пред'явлені агентством умови для участі банків, а саме, оцінку за критерієм надійності депозитних вкладів надають лише банкам, що пройшли процедуру присвоєння кредитного рейтингу. В основі дослідження покладений принцип використання як зовнішньої публічної, так і додаткової внутрішньої інформації.

Основними критеріями при присвоєнні рейтингу надійності банківського вкладу є:

1) ліквідність банку. При оцінці ліквідності аналізується питома вага високоліквідних активів в чистих активах, а також показник швидкої ліквідності. На підставі показників власної поточної ліквідності визначається обсяг ресурсів, вилучення яких банк в змозі в короткостроковому періоді замінити власними ліквідними активами без залучення додаткового фінансування;

2) наявність підтримки і можливість залучення ресурсів. Аналіз проводиться по наступних напрямках: наявність у банку підтримки від акціонерів або пов'язаних компаній; вірогідність отримання кредитів від НБУ та наявність підтримки держави; можливість залучення коштів на міжбанківському ринку; можливість залучення коштів шляхом емісії цінних паперів; наявність доступу до міжнародних ринків фінансових ресурсів;

3) ефективність діяльності. Характеризує якість управління ресурсами і впливає на достатність генерування грошових потоків для фінансування зобов'язань;

4) структура, концентрація і стабільність ресурсної бази. При оцінці якості ресурсів враховується залежність банку від нестабільних пасивів, забезпеченість банку власними пасивами, залежність від окремих кредиторів, динаміка залучення ресурсів і рівень фактичної фінансової підтримки власниками або/і НБУ, а також зайва концентрація ресурсної бази;

5) ступінь чутливості банку до виникнення несприятливих економічних або політичних чинників. При її аналізі розглядається ступінь залежності банку від окремих операцій, ринків, галузей і проводиться аналіз тенденцій і перспектив їх розвитку. Аналізується склад акціонерів і інших осіб, зацікавлених в діяльності банку, а також ступінь їх впливу на економіку і політику України. Крім того, враховується залежність від бюджетних коштів і усіх форм роботи з державними і муніципальними органами влади, установами і організаціями, а також проводиться оцінка можливих перспектив і ризиків такої співпраці;

6) диверсифікація і якість активів. Характеризує поточну якість прибуткових активів, потенційний ризик її погіршення і можливий вплив негативних явищ на стійкість банківської установи. Оцінюються частка і динаміка зміни проблемної заборгованості, рівень її покриття сформованими резервами, а також концентрація вкладень [6].

Крім описаних вище критеріїв, при аналізі надійності банківських вкладів рейтинговим агентством можуть прийматися до уваги додаткові специфічні фактори, властиві окремих банкам. В табл. 1 представлено шкалу рейтингів надійності банківських депозитів згідно з описуваною методикою.

Таблиця 1 – Шкала рейтингів надійності банківських депозитів [6]

Рівень рейтингу надійності банківського внеску	Значення рейтингу надійності банківського внеску в порівнянні з внесками в інші банки України
5 – Найвища надійність	Банк надійний, мінімально чутливий до впливу несприятливих комерційних, фінансових і економічних чинників. Вірогідність виникнення проблем зі своєчасним поверненням внеску дуже низька.
4 – Висока надійність	Банк достатньо надійний, але чутливіший до впливу несприятливих комерційних, фінансових і економічних чинників, чим банк з рейтингом "5". Вірогідність виникнення проблем зі своєчасним поверненням внеску невелика.
3 – Середня надійність	Надійність банку знаходиться на середньому рівні. В результаті впливу несприятливих комерційних, фінансових і економічних чинників існує можливість виникнення проблем зі своєчасним поверненням депозитних внесків.
2 – Невисока надійність	Надійність банку знаходиться на низькому рівні. В результаті впливу несприятливих комерційних, фінансових і економічних чинників існує висока вірогідність виникнення проблем з поверненням депозитних внесків.
1 – Низька надійність	Банк має серйозні проблеми. Повернення депозитних внесків маловірогідне.

У той же час слід відзначити, що оцінка агентства «Кредит-Рейтинг», будучи більш репрезентативною нерідко відстає від розвитку подій. Пониження кредитного рейтингу або його відгук слідували, часто, вже після введення у банківську установу тимчасової адміністрації НБУ й оголошення мораторію на дострокове задоволення вимог кредиторів банку.

Особливої уваги заслуговує рейтинг депозитів інформаційно-аналітичної газети «Гроші». Для формування рейтингу «Гроші» відбирають двадцять найбільших українських банків за розміром активів. На основі зібраної інформації складається три окремих рейтингу прибутковості вкладів на найпопулярніші терміни у трьох основних валютах.

Місце банку в рейтингу надійності визначається з урахуванням чотирьох базових показників: темпи приросту активів, динаміка коштів юридичних осіб на рахунках банку, відношення капіталу до засобів фізосіб і «зависокий» рівень депозитних ставок. Перший показник відображає темпи розвитку банку. Динаміка коштів юридичних осіб відбиває довіру (або, навпаки, недовіру) до банку найбільш проінформованого клієнта – бізнесу. Відношення власного капіталу до засобів фізосіб показує його стійкість в періоди раптового відтоку приватних вкладників. Показник «завищеності» депозитних ставок визначається шляхом розрахунку середньої прибутковості внеску в банку. Ті банки, які пропонують екстремально високі ставки отримують невеликий «штраф» за надійністю. Оскільки на думку аналітиків з «Грошей» понад міру завищені ставки не говорять про банк нічого особливо доброго [7].

Всі чотири показники враховуються в коефіцієнті надійності з різною вагою, в залежності від їх значимості.

У 2008–2009рр. фінансовим департаментом АБ «Укрбізнесбанк» було розроблено та впроваджено власну методику «оцінки фінансового стану банків-резидентів України». Багато в чому вона побудована аналогічно методиці В. С. Кромонава та CAMELS. Банком було розроблено систему з 19 коефіцієнтів, розбитих на 6 груп:

- показники капіталізації;
- показники кредитного ризику;
- показники якості активів;
- показники якості пасивів;
- показники ліквідності;
- показники рентабельності.

Ці коефіцієнти охоплюють і фіксують усі ключові структурні компоненти балансу комерційного банку. Кожному з коефіцієнтів відповідає шкала балів, які встановлюються кожному відповідному коефіцієнту залежно від його значення. Сума балів по всіх коефіцієнтах є інтегральним показником – «балом надійності банку-контрагента».

Іншу методику щоквартального рейтингу надійності депозитних внесків в українських банках презентує експертна рада газети «Економічна правда». Такий підхід ґрунтується на припущенні постановки основного завдання вкладника – збереженні, а не примноженні коштів у період розгортання кризових явищ [8]. Рейтинг привабливості банків для вкладників, якій складається Економічною правдою – це інформаційний проект, спрямований на комплексне оцінювання найбільших за обсягом активів банків України, що враховує найважливіші фактори привабливості установ для вкладників, які можливо розрахувати на основі публічної інформації.

Об'єкт рейтингу – банки з першої та другої груп за класифікацією НБУ, що

працюють на ринку роздрібних депозитів. Предмет рейтингу – привабливість банків для вкладників, що визначається кількісно як загальна сума балів факторів привабливості – від 1 до 4, зважених на важливість кожного фактора – від 0 до 1. Якісно привабливість банків визначається рейтинговою категорією групи банків – *a*, *b*, *c* чи *d*, що залежить від суми загального заліку. При цьому головне значення має рейтингова категорія групи банку, а не його порядковий номер у таблиці.

Періодичність рейтингування: щопівроку після опублікування НБУ та Асоціацією українських банків показників діяльності установ на відповідну дату. Джерела даних: показники фінансової звітності, опубліковані на офіційних сайтах АУБ, НБУ та на корпоративних сайтах банків, які беруть участь у рейтингу. Для визначення фактора «Рівень іноземної чи державної підтримки» використовується офіційна інформація НБУ про власників істотної частки банку, а також дані інформантів та інформація «Економічної правди». Прогноз подальшої фінансової стійкості банків – це середнє арифметичне прогнозів експертів, опитаних «Економічною правдою».

При підготовці методики рейтингу до уваги беруться наступні фактори, які визначають привабливість банків з точки зору вкладників.

- 1) Довгостроковий приплив або відплив депозитів.
- 2) Відповідність капіталу активам.
- 3) Ліквідність банку.
- 4) Рівень іноземної чи державної підтримки.
- 5) Ефективність діяльності банку.
- 6) Рівень боргового навантаження.
- 7) Приріст або зменшення власного капіталу.
- 8) Зміна довіри банків-партнерів.
- 9) Коефіцієнт системності.
- 10) Понижуючий коефіцієнт.

Особливістю рейтингу «Економічної правди» є те, що рейтингування проводиться на основі публічної інформації НБУ, Асоціації українських банків та прогнозів аналітиків щодо перспектив фінансової стійкості банків. Такий підхід надає можливість вкладнику ознайомитися із результатами аналізу 50 банків, які входять до рейтингу АУБ за обсягом депозитів фізичних осіб, за чотирма основними рівнями: «надійний», «стабільний», «задовільний», «поганий», «катастрофічний», а також із прогнозом майбутньої тенденції утримання займаних позицій «абсолютно позитивний», «швидше позитивний, ніж негативний», «нейтральний», «швидше негативний, ніж позитивний», «абсолютно негативний».

Отже наведені сучасні національні методики обчислення динамічних показників (рейтингів) надійності банківських депозитів із використанням фінансової звітності кредитно-фінансових установ надають можливість як експертам, акціонерам, так і існуючим й потенційним вкладникам банків, ознайомитися із більш прозорою, деталізованою, різнобічною інформацією щодо стану окремо взятого банку і перспектив його подальшого розвитку. Наразі одним із загальноприйнятих методів оцінки критерію довіри до банку залишаються публічні рейтинги оцінки його фінансової діяльності, що надають рейтингові агентства та регулятор грошово-кредитної політики. Але рейтинги регуляторних органів закриті для масового споживача, а рейтингові агентства, у свою чергу, на сьогодні намагаються зберегти власну незалежність, що не зовсім у них виходить. Головним недоліком національних рейтингових агентств є те, що в процесі оцінки та створення фінансових інструментів вони відіграють роль і контролера, і

учасника структуризації, хоча останній факт всіляко намагаються замаскувати. Обумовлено це тим, що в ідеалі агентства відповідають на питання, а не роблять пропозиції щодо структури. Вони повинні висловлювати свою думку, а вибір, слідувати йому чи ні, вже роблять учасники ринку самостійно. Насправді ж не має жодного кроку, який банки-організатори не обговорювали б з рейтинговими агентствами. Вони виконують усі їхні рекомендації, тільки б отримати потрібний рівень рейтингу.

Такий порядок речей ініціює необхідність існування незалежного рейтингу, рейтингу, який складається самим користувачем, або довіреною ним особою. Пропонована автором методика скорингового аналізу дозволяє з певним ступенем достовірності й точності вирішити це завдання. Використовуючи дану методику, практично кожен експерт (навіть той, у якого відсутній значний досвід експертної оцінки), маючи у своєму розпорядженні доступний мінімум інформації, отримує можливість в обмежений час оцінити надійність банку, який його цікавить.

Перевага цього методу полягає в тому, що навіть невелике підприємство або окремо взята фізична особа, стикнувшись з необхідністю вибрати оптимальний банк-контрагент для довгострокового співробітництва зможе вирішити це завдання без залучення зовнішніх ресурсів (і за відсутності висококласних експертів), в обмежений термін і з достатньою ступенем надійності. Метод може бути застосований як в періоди кризових явищ, так і адаптуватися в міру стабілізації ринкової ситуації. Дані, на основі яких проводиться аналіз, знаходяться у відкритому доступі (як правило, на web-сайтах банків), і беруться з таких доступних документів, як консолідований звіт про прибутки та збитки (за два останні роки), оборотні відомості (за окремі місяці, краще за кінець звітного року), звіт про прибутки і збитки (по кварталах звітного року) та ін.

Кожен інтервал значень оцінки надійності позначається літерою латинського алфавіту, при цьому найвищий ступінь надійності буде характеризуватися буквою А.

До числа кількісних показників, які необхідно використовувати в процесі дослідження відносяться: показник загальної достатності капіталу; показник оцінки якості капіталу; питома вага простроченої заборгованості по кредитах в позиковій заборгованості; частка цінних паперів в активах; відношення резервів до простроченої заборгованості; коефіцієнти ліквідності; відношення фінансового результату до капіталу; відношення фінансового результату до працюючих активів; чиста процентна маржа; прибутковість (після оподаткування); питома вага коштів банків в пасивах; питома вага коштів клієнтів в пасивах; питома вага депозитів, отриманих від НБУ, у пасивах; боргове навантаження; прострочені зобов'язання в пасивах; коефіцієнт ділової активності та ін.

При проведенні якісного аналізу за десятибальною шкалою оцінюються такі аспекти діяльності банку, як акціонери і власники банку (надійність, фінансове становище, авторитет, готовність надати підтримку банку); ділова репутація, вік і історія банку; стратегія (схильність до ризику, політика інвестування в ті чи інші активи); політика банку в області кредитування (консерватизм або схильність до ризику, якість кредитного портфеля, методи роботи з позичальниками); клієнтська політика і продуктовий ряд; політика в галузі управління ризиками та система прийняття рішень (авторитарна, колективна, з урахуванням експертних оцінок або без залучення зовнішніх експертів); надійність контрагентів (депозитарії, реєстратори, керуючі компанії, фонди, агенти тощо).

Значення, що привласнюються банку за результатами скорингової оцінки мають такий вигляд: «блискучий», «високий», «стабільний», «середній», «нестійкий»,

«проблемний», «потенційно тривожний», «тривожний», «критичний».

Ще одним доданком в підсумковому результаті може бути понижуючий коефіцієнт, що характеризує прозорість інформації, повноту її розкриття і транспарентність.

Переваги скорингової методики полягають у наступному:

1. Загальнодоступність вихідних даних.
2. Значення, присвоєне самим споживачем, має велику цінність, тому що більшу вагу у розрахунку набувають сторони діяльності банку, що представляють суб'єктивну цінність для користувача.
3. Психологічний фактор недовіри до незалежних оцінок і рейтингів, характерний для перехідних економік, формує потребу клієнтів банків у власних висновках.
4. Інтуїтивно зрозуміла шкала з емоційно забарвленими термінами здатна залучити споживача більшою мірою, ніж традиційні комбінації латинських букв.

Окрім оцінки фінансового стану вважаємо доцільним додати до системи рейтингування іміджеву складову, що ґрунтується на оцінках клієнтів банківських послуг. Для оцінки іміджу банку необхідно враховувати дві складові:

- окрім оцінки фінансового стану вважаємо доцільним додати до системи рейтингування іміджеву;
- ставлення респондента до різних характеристик діяльності банків.

Висновки. Таким чином, підводячи підсумки проведеного дослідження слід відзначити, що довіра до банківської системи похитнулася за кілька днів, процес же її повернення набагато довший і потребує дій не лише з боку комерційних банків, але і з боку уряду та НБУ. Депозитні операції є визначальною складовою при формуванні ресурсного потенціалу банків, від величини якого залежить їх фінансова стійкість, надійність, що в свою чергу є важливим фактором стабільного розвитку банківської системи і економіки держави в цілому. Важливу роль в процесі відновлення довіри вкладників повинні грати об'єктивні, точні та неупереджені рейтинги, оскільки вони допомагають комплексно охопити всі аспекти діяльності банків. Отже проблема регулярного визначення надійності банківських депозитів на основі реальних економічних показників, що характеризують діяльність банку, є досить актуальною. На сьогодні рейтингування в Україні нагромаджує досвід обґрунтованої та професійної оцінки банківських депозитів для подальшого створення надійної технології рейтингового процесу, який би стимулював майбутній розвиток усієї банківської системи. Відправною точкою ефективної роботи рейтингових агентств має стати ухвалення закону про державне регулювання ринку рейтингових послуг. Він має бути спрямований на подальшу розбудову в Україні ринку рейтингових послуг, приведення діяльності рейтингових агентств в нашої країні у відповідність до світових стандартів, посилення вимог до їх діяльності та, як наслідок, забезпечення учасників ринку об'єктивною професійною інформацією про реальну кредитоспроможність фінансових установ.

Упровадження запропонованої автором скорингової моделі рейтингової оцінки доповненою іміджевою оцінкою дозволить клієнтам банку без залучення зовнішніх ресурсів (і за відсутності висококласних експертів), в обмежений термін і з достатнім ступенем надійності отримати комплексну оцінку надійності депозитів, яка враховує як балансові показники, так і характеристики ефективності діяльності банку, його репутацію, можливість зовнішньої підтримки.

В той же час, запропоновані в роботі рекомендації з оцінки надійності банківських депозитів не є вичерпними. Існує низка питань, що потребує подальшого

доопрацювання. Так, додаткового аналізу вимагає можливість доповнення скорингової моделі методами стрес-тестування надійності банківських внесків, які ґрунтуються на завчасній діагностиці ризиків.

1. Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг». – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi->
2. Сомик А. Базові прозорі документи грошово-кредитної політики: європейський досвід і перспективи впровадження в Україні / Сомик А., Міщенко В., Шумило І. // Вісник НБУ. – 2010. – № 2. – С. 3–9.
3. *Результаты* исследования востребованности населением рейтингов депозитов. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.credit-rating.ua/ru/events/200/12219/>
4. Хоружий Г. Соціально-психологічні аспекти фінансової кризи / Хоружий Г. // Вісник НБУ. – 2009. – № 7. – С. 14–16.
5. Національний банк України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/Publication/econom.htm>.
6. Рейтинги депозитів банків. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.credit-rating.ua/ua/about-rating/purpose/4627/>
7. Буруль Е. Рейтинг депозитов: самые прибыльные в самых надежных банках / Буруль Е. // Деньги. – 30 марта 2011.–№ 6.
8. Рейтинг надійності банківських вкладів. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua/publications/2011/02/11/270916/>

Отримано 01.08.2011 р.

А. А. Панасенко

**Современные методики рейтингования банковских депозитов:
теория и практика, особенности и перспективы (часть 2)**

В статье акцентировано внимание на важности ресурсной насыщенности банковского учреждения, от которой во многом зависит способность банковской системы осуществлять свою деятельность, ее место и роль в процессах экономических преобразований. Проанализировано сущность рейтингов и их значение в деятельности банков. Доказано, что использование объективных, беспристрастных рейтингов является залогом восстановления доверия к банковскому сектору Украины и дополнительного привлечения депозитных ресурсов. Рассмотрены отечественный и зарубежный опыт составления рейтингов банковских депозитов, определены преимущества и недостатки основных методик рейтингования. Предложено использование скорингового метода и системы оценки имиджевого рейтинга надежности банка.

Ключевые слова: банк, рейтинг, депозит, метод, надежность, ресурсы, стабильность, имидж, доверие.

А. А. Panasenko

Modern methods of rating bank deposits: Theory and Practice, features and prospects (part 2)

The article stressed the importance of resource saturation of the banking institutions, which largely depends on the ability of the banking system to function, its place and role in the process of economic transformation. Analyzed the nature of ratings and their importance in the activities of banks. It is proved that the use of objective, impartial ratings is the key to restoring confidence in the banking sector of Ukraine and to attract additional deposit resources. Reviewed national and international experience of the different rankings of bank deposits, the advantages and disadvantages of the main methods of rating. Proposed use of the scoring method and system of evaluation of image reliability rating of the bank.

Keywords: bank rating, the deposit method, reliability, resources, stability, image and credibility.